Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
JEAN RICHARD DE LA TOUR
prednesené 15. júla 2021 [1]

Vec C-408/20 P

Danilo Poggiolini
proti

Európskemu parlamentu

„Odvolanie – Jednotný štatút európskeho poslanca – Európsky poslanec zvolený v talianskom obvode – Zmena dôchodkových práv Európskym parlamentom – Námietka neprípustnosti žaloby – Lehota zohľadňujúca vzdialenosť – Aplikácia e-Curia – Napadnuteľný akt – Pojem – Záväzné právne účinky – Návrh na úpravu žaloby – Prípustnosť“

I. Úvod

1. Vo svojom odvolaní pán Danilo Poggiolini navrhuje zrušenie uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 3. júla 2020, Falqui a Poggiolini/Parlament [2], ktorým tento súd zamietol ako zjavne neprípustnú jeho žalobu, v ktorej navrhoval zrušenie oznámenia z 11. apríla 2019 vydaného vedúcim oddelenia pre odmeny a nároky sociálneho zabezpečenia poslancov na generálnom riaditeľstve (GR) Európskeho parlamentu pre financie a týkajúceho sa úpravy výšky dôchodku, ktorý poberá, [3] v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti rozhodnutia Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Úrad predsedu poslaneckej snemovne, Taliansko) č. 14/2018 [4], ku ktorému došlo 1. januára 2019.

2. Toto oznámenie adresované viacerým bývalým európskym poslancom alebo ich právnym nástupcom bolo predmetom viacerých žalôb, ktoré Všeobecný súd vyhlásil za zjavne neprípustné. Na Súdny dvor sú podané odvolania proti týmto rozhodnutiam vydaným v ten istý deň za analogických podmienok. [5]

[1] Jazyk prednesu: francúzština.

[2] T-347/19 a T-348/19, neuverejnené, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2020:303.

[3] Pozri bod 16 nižšie.

[4] Ďalej len „rozhodnutie č. 14/2018“.

[5] Okrem odvolania v tejto veci sa zároveň prejednáva odvolanie podané 20 bývalými európskymi poslancami alebo právnymi nástupcami [vec Tognoli a i./Parlament (C-431/20 P)]. O ďalších odvolaniach sa koná vo veciach Coppo Gavazzi a i./Parlament (C-725/20 P) a Santini a i./Parlament (C-198/21 P), ktoré sa týkajú rovnakých oznámení z 11. apríla 2019 alebo z 8. mája 2019. Prvé z týchto odvolaní bolo podané proti rozsudku z 15. októbra 2020, Coppo Gavazzi a i./Parlament (T-389/19 až T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 až T-414/19, T-416/19 až T-418/19, T-420/19 až T-422/19, T-425/19 až T-427/19, T-429/19 až T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 až T-442/19, T-444/19 až T-446/19, T-448/19, T-450/19 až T-454/19, T-463/19 a T-465/19, EU:T:2020:494), a druhé proti rozsudku z 10. februára 2021, Santini a i./Parlament (T-345/19, T-346/19, T-364/19 až T-366/19, T-372/19 až T-375/19 a T-385/19, neuverejnený, EU:T:2021:78). Písomná časť týchto konaní práve prebieha.

3. Súdny dvor tak musí rozhodnúť o podmienkach, za ktorých možno podať žaloby proti rozhodnutiam Parlamentu vo veci preskúmania dôchodkov európskych poslancov, prijatým v správnom konaní, ktoré nie je predmetom osobitnej právnej úpravy.

4. Hlavná časť úvahy vyplývajúcej z tohto odvolania a z odvolania vo veci C-431/20 P, ktoré sa Súdny dvor rozhodol preskúmať spoločne, sa bude týkať pojmu „napadnuteľný akt“ v zmysle článku 263 ZFEÚ. [6]

II. Právny rámec

A. Rokovací poriadok Všeobecného súdu

5. Článok 56a ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu [7] uvádza:

„Bez toho, aby boli dotknuté prípady uvedené v článku 57 ods. 2, článku 72 ods. 4, článku 80 ods. 1, článku 105 ods. 1 a 2, článku 147 ods. 6, článku 148 ods. 9 a článku 178 ods. 2 a 3, všetky procesné písomnosti sa podávajú a doručujú prostredníctvom e-Curie[[8]].“

6. Článok 60 tohto rokovacieho poriadku spresňuje:

„K procesným lehotám sa pripočíta desaťdňová lehota zohľadňujúca vzdialenosť.“

7. Článok 81 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku stanovuje:

„V lehote dvoch mesiacov od doručenia žaloby predloží žalovaný svoje vyjadrenie, ktoré obsahuje…“

8. Článok 86 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku znie takto:

„Ak je akt, ktorého zrušenie sa navrhuje, nahradený alebo zmenený iným aktom s rovnakým predmetom, žalobca môže pred skončením ústnej časti konania alebo pred rozhodnutím Všeobecného súdu, že vec prejedná bez ústnej časti konania, upraviť žalobu tak, aby prihliadala na túto novú okolnosť.“

9. Článok 130 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu znie takto:

„Ak žalovaný žiada, aby Všeobecný súd rozhodol o neprípustnosti alebo nepríslušnosti pred prejednaním veci samej, urobí tak formou samostatného podania v lehote uvedenej v článku 81.“

[6] Tento pojem je predmetom druhého odvolacieho dôvodu v tejto veci a prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-431/20 P. Moja analýza v týchto dvoch veciach bude rovnaká.

[7] Dostupný na tejto internetovej adrese: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-11/tra-doc-sk-div-t-0000-2018-201810296-05_02.pdf.

[8] Podľa článku 1 ods. 2 písm. k) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu „pojem ‚e-Curia‘ označuje informačnú aplikáciu Súdneho dvora Európskej únie umožňujúcu podávať a doručovať procesné písomnosti elektronicky“.

B. Rozhodnutie e-Curia

10. Článok 6 rozhodnutia Všeobecného súdu z 11. júla 2018 o podávaní a doručovaní procesných písomností prostredníctvom aplikácie e-Curia [9] stanovuje:

„Procesné písomnosti vrátane rozsudkov a uznesení sa doručujú prostredníctvom e-Curie majiteľom prístupového účtu vo veciach, ktoré sa ich týkajú.

Adresáti doručení, ktorí sú uvedení v predchádzajúcom odseku, budú elektronickou poštou upozornení na každé im adresované doručenie prostredníctvom e-Curie.

Procesná písomnosť sa považuje za doručenú v momente, keď adresát (zástupca alebo asistent) požiada o prístup k danej písomnosti. V prípade, ak o prístup nepožiada, písomnosť sa považuje za doručenú uplynutím siedmeho dňa od zaslania upozornenia elektronickou poštou.

…“

III. Okolnosti predchádzajúce sporu

11. Okolnosti predchádzajúce sporu sú uvedené v bodoch 1 až 9 napadnutého uznesenia a možno ich zhrnúť takto.

12. Odvolateľ je bývalý člen Parlamentu, zvolený v Taliansku. Z tohto titulu poberá starobný dôchodok priznaný na základe pravidiel o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Parlamentu.

13. Dňa 12. júla 2018 Úrad predsedu poslaneckej snemovne rozhodnutím č. 14/2018 rozhodol, že sa podľa odvodového systému prepočíta výška dôchodkov bývalých členov tejto snemovne za roky odpracované vo funkcii až do 31. decembra 2011. [10] Na tomto základe bola výška dôchodkov vyplácaných niekoľkým talianskym poslancom znížená od 1. januára 2019.

14. Parlament správou priloženou k dôchodkovej listine odvolateľa z januára 2019 informoval odvolateľa, že výška jeho dôchodku môže byť v dôsledku rozhodnutia č. 14/2018 preskúmaná a že toto preskúmanie môže prípadne viesť k vymáhaniu neoprávnene vyplatených súm.

15. Nedatovaným oznámením vedúceho oddelenia pre odmeny a nároky sociálneho zabezpečenia poslancov na GR Parlamentu pre financie, priloženým k dôchodkovej listine z februára 2019, bol odvolateľ upovedomený o tom, že:

– právna služba Parlamentu potvrdila, že rozhodnutie č. 14/2018 sa automaticky uplatňuje na jeho situáciu,

– hneď ako Parlament dostane potrebné informácie od Camera dei deputati (Poslanecká snemovňa, Taliansko), oznámi mu nové určenie jeho dôchodkových práv a pristúpi k vymáhaniu prípadného rozdielu počas najbližších dvanástich mesiacov, a

[9] Ú. v. EÚ L 240, 2018, s. 72, ďalej len „rozhodnutie e-Curia“.

[10] V bode 3 napadnutého uznesenia sa spresňuje, že preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 14/2018 prebieha na Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (Jurisdikčný výbor Poslaneckej snemovne, Taliansko).

– jeho právo na dôchodok bude definitívne určené formálnym aktom, proti ktorému bude možné podať sťažnosť na základe článku 72 rozhodnutia Predsedníctva Európskeho parlamentu z 19. mája a 9. júla 2008, ktorým sa uplatňujú vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Európskeho parlamentu [11], alebo žalobu o neplatnosť na základe článku 263 ZFEÚ.

16. Oznámením z 11. apríla 2019 [12] tento vedúci oddelenia informoval odvolateľa, že ako to oznámil vo svojom oznámení z februára 2019:

– výška jeho dôchodku bude upravená v rozsahu zníženia analogických dôchodkov vyplácaných v Taliansku bývalým národným poslancom podľa rozhodnutia č. 14/2018, a to od apríla 2019 s retroaktívnym účinkom k 1. januáru 2019, podľa návrhu na určenie nového práva na dôchodok odovzdaného v prílohe sporného oznámenia a

– bola mu poskytnutá lehota 30 dní od doručenia tohto oznámenia na podanie písomných pripomienok a že v prípade, ak tieto pripomienky nepodá, účinky uvedeného oznámenia sa budú považovať za konečné a mať okrem iného za následok vymáhanie neoprávnene poberaných súm za mesiace január až marec 2019.

17. E-mailom z 22. mája 2019 odvolateľ odovzdal svoje pripomienky príslušnej službe Parlamentu. E-mailom z toho istého dňa Parlament potvrdil doručenie týchto pripomienok a oznámil odvolateľovi, že odpoveď mu bude poskytnutá po preskúmaní jeho tvrdení.

18. Listom z 8. júla 2019, teda po podaní prvostupňovej žaloby, vedúci oddelenia pre odmeny a nároky sociálneho zabezpečenia poslancov na GR Parlamentu pre financie uviedol odvolateľovi, že jeho pripomienky neobsahovali skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť preskúmanie stanoviska Parlamentu, vyjadreného v spornom oznámení, a že v dôsledku toho sa právo na dôchodok, ako aj plán vymáhania neoprávnene vyplatených súm tak, ako boli prepočítané a oznámené v prílohe tohto oznámenia, stali konečnými ku dňu oznámenia tohto rozhodnutia.

IV. Konanie na Všeobecnom súde a napadnuté uznesenie

19. Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 10. júna 2019 odvolateľ podal žalobu, v ktorej navrhoval zrušenie sporného oznámenia. Dňa 29. augusta 2019 Parlament samostatným podaním vzniesol námietku neprípustnosti tejto žaloby.

20. Dňa 6. septembra 2019 odvolateľ podal návrh na úpravu svojej žaloby, a 10. októbra 2019 svoje pripomienky k tejto námietke neprípustnosti.

21. Dňa 9. októbra 2019 Parlament podal pripomienky k návrhu na úpravu žaloby podanému odvolateľom.

22. Napadnutým uznesením prijatým podľa článku 126 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu tento súd zamietol žalobu podanú odvolateľom ako zjavne neprípustnú.

[11] Ú. v. EÚ 2009, C 159, s. 1.

[12] Ďalej len „sporné oznámenie“.

23. V prvom rade, pokiaľ ide o návrh na zrušenie sporného oznámenia, Všeobecný súd najprv rozhodol, že námietka neprípustnosti bola podaná Parlamentom v stanovených lehotách, pretože tieto lehoty treba počítať s prihliadnutím na desaťdňovú paušálnu lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť, ktorá sa uplatňuje aj v prípade, keď je dotknutá písomnosť podaná prostredníctvom aplikácie e-Curia. [13]

24. Všeobecný súd ďalej rozhodol, že sporné oznámenie nebolo aktom spôsobujúcim ujmu. [14] Po zdôraznení, že skutočnosť, že nový spôsob výpočtu dôchodkov sa uplatňoval od apríla 2019, sama osebe nestačila na preukázanie, že Parlament s konečnou platnosťou zaujal stanovisko k výške dôchodkov, [15] Všeobecný súd vyvodil zo znenia sporného oznámenia a z možnosti ponúknutej odvolateľovi podať pripomienky, ktorá bola pripomenutá v oznámení a ktorú využil, [16] že odpoveď Parlamentu odvolateľovi predstavovala konečné rozhodnutie tejto inštitúcie, a preto sa nemohla považovať za akt výlučne potvrdzujúci sporné oznámenie. [17]

25. Všeobecný súd sa napokon domnieval, že jeho posúdenie neprípustnosti návrhu na zrušenie sporného oznámenia nemôže porušiť právo na účinnú súdnu ochranu alebo umožniť Parlamentu, aby sa vyhol preskúmaniu Všeobecného súdu. [18]

26. V druhom rade Všeobecný súd rozhodol, že návrh na úpravu žaloby podaný odvolateľom bol zjavne neprípustný z dôvodu, že účastník konania nemôže upraviť svoje žalobné návrhy a dôvody, ak je jeho pôvodná žaloba sama neprípustná ku dňu jej podania. [19]

27. V treťom rade Všeobecný súd zamietol ako zjavne neprípustný návrh odvolateľa, aby uložil Parlamentu povinnosť zaplatiť sumy, ktoré neoprávnene zrazil z dôvodu, že podľa ustálenej judikatúry nemôže ukladať príkazy inštitúciám Únie. [20]

V. Návrhy účastníkov konania

28. Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnuté uznesenie,

– v dôsledku toho zrušil sporné oznámenie a oznámenie z 8. júla 2019,

– ak tieto oznámenie nezruší, aby vrátil vec Všeobecnému súdu, a

– uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy oboch konaní.

29. Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie, a

[13] Pozri body 40 až 44 napadnutého uznesenia.
[14] Pozri bod 53 napadnutého uznesenia.
[15] Pozri bod 47 poslednú vetu napadnutého uznesenia.
[16] Pozri body 52 a 53 napadnutého uznesenia.
[17] Pozri body 52 a 56 napadnutého uznesenia.
[18] Pozri body 57 a 58 napadnutého uznesenia.
[19] Pozri body 62 a 63 napadnutého uznesenia.
[20] Pozri body 66 a 67 napadnutého uznesenia.

– uložil odvolateľovi povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

VI. O odvolaní

30. Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza tri odvolacie dôvody založené na oneskorenosti námietky neprípustnosti jeho žaloby podanej Parlamentom, na napadnuteľnosti sporného oznámenia a na prípustnosti návrhu na zrušenie formulovaného v návrhu na úpravu žaloby. Okrem toho odvolateľ opakuje dôvody uvádzané v prvostupňovom konaní.

A. O prvom odvolacom dôvode založenom na oneskorenosti námietky neprípustnosti podanej Parlamentom

1. Argumentácia účastníkov konania

31. Odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 60, článok 81 ods. 1 a článok 130 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku, ako aj článok 6 rozhodnutia e-Curia, keď sa domnieval, že námietka neprípustnosti Parlamentu bola riadne podaná samostatným podaním 29. augusta 2019, hoci lehota uplynula 25. augusta 2019.

32. Tvrdí, že predĺženie procesných lehôt upravené v článku 60 tohto rokovacieho poriadku sa uplatňuje iba na prípady, v ktorých je nevyhnutné využiť doručovanie poštou a že v dôsledku toho sa neuplatňuje v prípade podávania a doručovania procesných písomností v systéme e-Curia, ktorý zaručuje okamžité fungovanie digitalizovanej komunikácie, ako to spresňuje preambula rozhodnutia e-Curia.

33. Parlament sa domnieva, že odvolací dôvod je na jednej strane čiastočne neprípustný, pretože odvolateľ nevysvetľuje, z akého dôvodu Všeobecný súd porušil článok 6 rozhodnutia e-Curia a na druhej strane, že je v zostávajúcej časti nedôvodný, pretože sa zakladá na zjavne nesprávnom výklade článku 60 uvedeného rokovacieho poriadku, ktorý sa uplatňuje na každé podanie písomnosti prostredníctvom aplikácie e-Curia, ktorá sa musí použiť na tento účel, ako to stanovuje článok 56a ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku.

2. Posúdenie

34. Použitie aplikácie e-Curia, upravené v článku 56a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, sa stalo povinným na podávanie a doručovanie procesných písomností v konaniach na Všeobecnom súde vzhľadom na výhody vyplývajúce z okamžitej povahy digitalizovanej komunikácie ponúkanej touto aplikáciou, ako to spresňuje odôvodnenie 3 rozhodnutia e-Curia.

35. Pravidlo uvedené v článku 60 tohto rokovacieho poriadku, ktorý upravuje predĺženie procesných lehôt o desaťdňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť bez ďalšieho spresnenia spôsobu podávania procesných písomnosti, však nebolo zmenené.

36. Takáto lehota zohľadňujúca vzdialenosť je upravená aj v článku 51 uvedeného rokovacieho poriadku. Na výpočet lehôt na podanie odolania Súdny dvor zohľadní túto lehotu aj v prípade použitia aplikácie e-Curia. [21]

37. Za týchto okolností sa domnievam, že prvý odvolací dôvod nie je dôvodný.

B. O druhom odvolacom dôvode založenom na napadnuteľnosti sporného oznámenia

1. Argumentácia účastníkov konania

38. Na podporu tohto odvolacieho dôvodu založeného na článku 263 ZFEÚ, článku 47 Charty základných práv Európskej únie a na zásade účinnosti súdnej ochrany, odvolateľ tvrdí, že:

– sporné oznámenie nepredstavuje jednoduchý prípravný akt z dôvodu že malo záväzné právne účinky, teda spôsobilo okamžité zníženie jeho dôchodku, pričom podanie pripomienok v stanovenej lehote od doručenia tohto oznámenia nemohlo mať žiadny účinok,

– ku dňu podania jeho žaloby ešte Parlament neodpovedal na jeho pripomienky a žalobu na Všeobecný súd podal v lehote stanovenej v článku 263 ZFEÚ, aby zabránil preklúzii, a

– názor, podľa ktorého podanie pripomienok na účely preskúmania sporného oznámenia znemožnilo podať proti nemu žalobu, je v rozpore s účinnosťou súdnej ochrany a umožňuje Parlamentu vyhnúť sa akémukoľvek súdnemu preskúmaniu tým, že neodpovie na pripomienky alebo prijme potvrdzujúcu odpoveď.

39. Parlament tvrdí, že:

– preskúmanie výšky dôchodku malo predbežnú povahu a mohlo byť zmenené vzhľadom na písomné pripomienky podané odvolateľom,

– z dôvodov zohľadnených Všeobecným súdom v bodoch 48 a 49 napadnutého uznesenia nebolo žiadnych pochybností o tejto predbežnej povahe, ktorá vyplýva aj z e-mailu zaslaného odvolateľovi, v ktorom bol informovaný o tom, že na jeho pripomienky bude poskytnutá odpoveď,

– po preskúmaní týchto pripomienok Parlament prijal konečné rozhodnutie a

– žaloba podaná proti tomuto konečnému rozhodnutiu by mohla zaručiť dostatočnú súdnu ochranu.

40. Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľa týkajúce sa rizika zásahu do právomoci Všeobecného súdu preskúmať akty Parlamentu, Parlament odkazuje na bod 58 napadnutého uznesenia.

[21] Pozri uznesenia z 11. júna 2020, GMPO/Komisia (C-575/19 P, neuverejnené, EU:C:2020:448, bod 31), ako aj z 5. mája 2021, Comprojecto-Projectos e Construções a i./ECB a Banco de Portugal (C-450/20 P, neuverejnené, EU:C:2021:356, body 11 a 12).

2. Posúdenie

41. Prostredníctvom tohto druhého odvolacieho dôvodu má odvolateľ v podstate výhrady proti posúdeniu kritéria právneho účinku umožňujúceho podať žalobu upravenú v článku 263 ZFEÚ vykonanému Všeobecným súdom so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora.

42. Treba teda pripomenúť, že za „napadnuteľné akty“ v zmysle tohto článku sa považujú všetky opatrenia prijímané inštitúciami bez ohľadu na ich formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky takej povahy, že môžu ovplyvniť záujmy žalujúcej fyzickej alebo právnickej osoby tým, že podstatným spôsobom menia jej právne postavenie. [22]

43. Naopak všetky akty, ktoré nemajú záväzné právne účinky, ako sú prípravné a výlučne vykonávacie akty, jednoduché odporúčania a stanoviská, a v zásade aj vnútorné inštrukcie, nepodliehajú súdnemu preskúmaniu podľa článku 263 ZFEÚ. [23]

44. Na účely určenia, či napadnutý akt vyvoláva takéto účinky, treba vychádzať z podstaty tohto aktu, ako aj z úmyslu jeho autora [24] a posúdiť tieto účinky podľa objektívnych kritérií, ako je obsah uvedeného aktu, prípadne s prihliadnutím na kontext jeho prijatia, ako aj na právomoci inštitúcie, ktorá je jeho autorom. [25]

45. Dočasné opatrenia, ktoré slúžia na prípravu konečného rozhodnutia, tak v zásade nie sú aktmi, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť. Platí to v prípade, ak vyjadrujú predbežné stanovisko inštitúcie. [26]

46. Dočasné akty nemožno napadnúť žalobou ani vtedy, ak je preukázané, že ich protiprávnosti sa možno dovolávať na podporu žaloby proti konečnému rozhodnutiu, ktorého sú prípravnou fázou. Za týchto okolností žaloba podaná proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, zabezpečí dostatočnú súdnu ochranu. [27]

47. Okrem toho napadnuté rozhodnutie môže byť predmetom žaloby o neplatnosť iba vtedy, ak aj bez zmeny znenia výroku predchádzajúceho rozhodnutia, zmena jeho odôvodnenia zmenila podstatu toho, o čom bolo rozhodnuté v jeho výroku, čo ovplyvnilo záujmy žalobcov v zmysle judikatúry týkajúcej sa článku 263 ZFEÚ. Ak to tak nie je, ide o potvrdzujúci akt, ktorý nie je napadnuteľný v zmysle tohto článku.

[22] Pozri rozsudky z 25. februára 2021, VodafoneZiggo Group/Komisia (C-689/19 P, EU:C:2021:142, bod 48 a citovaná judikatúra), ako aj z 22. apríla 2021, thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisia (C-572/18 P, EU:C:2021:317, bod 46 a citovaná judikatúra).

[23] Pozri rozsudok z 22. apríla 2021, thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisia (C-572/18 P, EU:C:2021:317, bod 47 a citovaná judikatúra).

[24] Pozri v súvislosti s neexistenciou vplyvu niektorých formálnych požiadaviek rozsudok zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisia (C-521/06 P, EU:C:2008:422, body 42 až 45).

[25] Pozri rozsudok z 22. apríla 2021, thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisia (C-572/18 P, EU:C:2021:317, bod 48 a citovaná judikatúra).

[26] Pozri rozsudok z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia (C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 50, ako aj citovaná judikatúra).

[27] Pozri rozsudky z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemeckoe/Komisia (C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 53 a citovaná judikatúra), ako aj z 22. apríla 2021, thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisia (C-572/18 P, EU:C:2021:317, bod 50 a citovaná judikatúra).

48. V tomto prípade Všeobecný súd podľa judikatúry zodpovedajúcej judikatúre pripomenutej v bodoch 42 a 45 vyššie [28] zdôraznil okolnosti vyvodené z obsahu sporných oznámení, konkrétne použitý výraz „návrh“ a spresnenie, že preskúmanie dôchodkových práv, ako aj vymáhanie súm neoprávnene poberaných za mesiace január až marec 2019, sa stanú konečnými až po uplynutí lehoty 30 dní, počas ktorej možno podať pripomienky. Všeobecný súd sa domnieval, že využitie tejto možnosti odvolateľom zabránilo tomu, aby sa návrh na určenie nových dôchodkových práv stal konečným a že v dôsledku toho je konečným rozhodnutím Parlamentu list, ktorý bol zaslaný po pripomienkach odvolateľa.

49. Všeobecný súd navyše rozhodol, že tento list nie je výlučne potvrdzujúcim aktom, pretože sporné oznámenie nemalo definitívnu povahu a že v tejto súvislosti je neuvedenie presnej lehoty na odpoveď Parlamentu v tomto oznámení irelevantné.

50. V rámci druhého odvolacieho dôvodu odvolateľ nespochybňuje zistenia Všeobecného súdu týkajúce sa obsahu sporného oznámenia a okolností jeho vydania. Domnieva sa, že Všeobecný súd sa pri posúdení možnosti napadnúť toto oznámenie dopustil nesprávneho právneho posúdenia právomocí správneho orgánu, ktorý ich vydal, pričom tvrdí, že toto oznámenie malo za následok okamžité zníženie jeho dôchodku.

51. Z bodov 5, 6 a 47 napadnutého uznesenia vyplýva, že Všeobecný súd konštatoval, že sporné oznámenie vydal Parlament, ktorý má rozhodovaciu právomoc, a že v súlade so systémom určovania výšky dôchodkov európskych poslancov je Parlament povinný preskúmavať výšku vyplácaných dôchodkov. Podľa zistení Všeobecného súdu v tejto súvislosti spočíval postup GR Parlamentu pre financie v tom, že odvolateľ bol vo februári 2019 informovaný o budúcom preskúmaní výšky jeho dôchodku, vyplývajúcom z automatickej uplatniteľnosti rozhodnutia č. 14/2018, a potom o dva mesiace neskôr sporným oznámeniam o skutočnom vykonaní tohto preskúmania, ako aj o možnosti podať pripomienky v lehote 30 dní od zaslania uvedeného oznámenia.

52. Z toho teda možno vyvodiť, že Parlament jednoznačne prijal opatrenie s právnymi účinkami ovplyvňujúcimi záujmy odvolateľa, ktoré je pre neho záväzné.

53. Pri závere, že sporné oznámenie nie je rozhodnutím, Všeobecný súd zohľadnil existenciu možnosti podať pripomienky v nadväznosti na toto oznámenie a konštatoval, že táto možnosť bola využitá, že pripomienky odvolateľa boli preskúmané a že sumy neoprávnene vyplatené od januára 2019 neboli vymáhané.

54. Všeobecný súd tým nezohľadnil nasledujúce skutočnosti, ktoré vyplývajú z jeho zistení:

– neexistenciu odkladu záväzných účinkov sporného oznámenia ovplyvňujúcich záujmy odvolateľa v prípade doručenia pripomienok a

– istotu, že Parlament nemôže prehodnotiť svoje rozhodnutie v jeho podstate, pretože toto rozhodnutie je nevyhnutne viazané na rozhodnutie č. 14/2018.

55. Z toho vyplýva, že za týchto osobitných okolností, veľmi odlišných od okolností, ktoré viedli k judikatúre uvedenej Všeobecným súdom v bode 46 napadnutého uznesenia, nemožno sporné oznámenie, na rozdiel od oznámenia zaslaného vo februári 2019, považovať za obyčajný

[28] Pozri body 46 a 47 napadnutého uznesenia.

informatívny list, ktorý bol zaslaný odvolateľovi s cieľom zistiť jeho stanovisko, aby mal Parlament čo najúplnejšie informácie pred prijatím svojho rozhodnutia alebo inými slovami, za nevyhnutný krok pred obmedzením práv odvolateľa.

56. Za týchto okolností by sporné oznámenie bolo možné považovať za predbežné alebo prípravné stanovisko iba vtedy, ak by Parlament jasne pripomenul, že jeho rozhodnutie znížiť dôchodky v nadväznosti na rozhodnutie č. 14/2018 bude mať konkrétne účinky iba pod podmienkou, že dotknutá osoba nepodá pripomienky alebo že márne uplynie určitá lehota na podanie takýchto pripomienok, čo sa nestalo.

57. V tejto súvislosti nemá právne následky konštatovanie, že Parlament tým, že nevymáhal sumy neoprávnene vyplatené od januára do marca 2019, nepriznal úplne účinky zníženiu dôchodku, účinnému od apríla 2019. Toto konštatovanie totiž nemôže zmeniť kvalifikáciu sporného oznámenia založenú na automatickom preskúmaní výšky splatného dôchodku a dôchodkov, ktoré sa stanú splatné, pretože hmotnoprávne podmienky vymáhania neoprávnených platieb sú viazané aj na rozhodnutie č. 14/2018.

58. Možnosť napadnúť sporné oznámenie potvrdzuje zistenie vyplývajúce z bodu 52 napadnutého uznesenia, že pri tomto preskúmaní dôchodkov nie je po uplynutí 30-dňovej lehoty poskytnutej poberateľovi dôchodku na podanie pripomienok alebo v prípade ich zamietnutia prijaté žiadne ďalšie rozhodnutie. Keďže teda neexistuje žiadne opravné konanie vedúce k prijatiu podrobne odôvodneného rozhodnutia v reakcii na pripomienky poberateľov dôchodku, zákonnosť aktu, ktorý mal za následok zmenu jeho výšky, bude posúdená na konci tejto lehoty v závislosti od informácií, ktoré Parlament mohol mať k dispozícii v čase, keď informoval poberateľa dôchodku.

59. Za takých okolností, ako sú okolnosti prejednávaného sporu, Parlament rovnako nemôže tvrdiť, že odvolateľ, ktorý po doručení sporného oznámenia podal pripomienky, mal čakať, kým mu táto inštitúcia v odpovedi potvrdí zníženie jeho dôchodku, aby sa táto odpoveď na jeho pripomienky mohla považovať za konečný, a teda napadnuteľný akt. Úspech takéhoto postupu zo strany odvolateľa bol totiž vysoko nepravdepodobný vzhľadom na princíp zníženia dôchodkov závisiaceho podľa informácií zopakovaných Parlamentom od rozhodnutia č. 14/2018, čo odvolateľa vystavovalo riziku, že jeho odpoveď bude pre nedostatok nových skutočností považovaná za potvrdzujúci akt, ktorý nemožno napadnúť žalobou.[29]

60. Predchádzajúcu analýzu potvrdzuje judikatúra týkajúca sa definície aktu spôsobujúceho ujmu v oblasti sporov vyplývajúcich z verejnej služby v prípade napadnutia peňažných účinkov rozhodnutia. Z mesačného vyúčtovania mzdy tak môže vyplývať existencia rozhodnutia.[30] Keď táto výplatná listina po prvýkrát konkretizuje vykonanie nového všeobecne záväzného aktu, ktorý sa týka stanovenia peňažných nárokov, nevyhnutne vyjadruje vo vzťahu k svojmu adresátovi prijatie individuálneho správneho rozhodnutia vyvolávajúceho záväzné právne účinky, ktoré môžu priamo a okamžite ovplyvniť záujmy dotknutého úradníka. Naopak následné výplatné listiny iba informujú o pokračovaní účinkov tohto pôvodného individuálneho správneho rozhodnutia a možno ich kvalifikovať ako potvrdzujúce individuálne správne rozhodnutia.[31]

[29] Pozri bod 47 vyššie.

[30] Pozri rozsudok z 15. júna 1976, Wack/Komisia (1/76, EU:C:1976:91, bod 5).

[31] Pozri rozsudky z 12. decembra 2019, Tàpias/Rada (T-527/16, EU:T:2019:856, bod 37), a z 5. decembra 2012, Lebedef a i./Komisia (F-110/11, EU:F:2012:174, body 36 a 37, ako aj citovaná judikatúra).

61. Navyše možno pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej pokiaľ uchádzač vo výberovom konaní požiada o preskúmanie rozhodnutia výberovej komisie, práve rozhodnutie prijaté výberovou komisiou po preskúmaní situácie uchádzača predstavuje akt, ktorý mu spôsobuje ujmu, pretože rozhodnutie prijaté po preskúmaní tak nahrádza pôvodné rozhodnutie výberovej komisie. [32]

62. Napokon, keďže podľa môjho názoru napadnuteľnosť sporného oznámenia v zmysle článku 263 ZFEÚ vyplýva hlavne z postupnosti informácií poskytnutých odvolateľovi a z konkretizácie všeobecného rozhodnutia za podmienok oslabujúcich jeho súdnu ochranu, sa mi zdá vhodné upozorniť Súdny dvor na význam rozsudku z 28. júna 2018, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia [33].

63. Okolnosti vo veci, v ktorej bol vyhlásený tento rozsudok, možno v určitých ohľadoch prirovnať k okolnostiam, na ktorých sa zakladá druhý odvolací dôvod. Súdny dvor totiž uviedol, že odvolateľka dostala e-mail, ktorý mohla považovať za oznámenie o zamietnutí jej návrhu Európskou komisiou, [34] a nevedela o existencii konečného rozhodnutia prijatého Komisiou po dátume podania jej žaloby. Na rozdiel od Všeobecného súdu, ktorý pri vyhlásení tejto žaloby za neprípustnú konštatoval, že smerovala proti e-mailu, ktorého autorom nebola Komisia a že napadnutý akt mal iba predbežnú povahu, [35] Súdny dvor zo zistení Všeobecného súdu vyvodil, že tento súd mal so zreteľom na osobitné okolnosti veci a s cieľom zaručiť odvolateľke účinnú súdnu ochranu uznať, že predmetom žaloby podanej proti Komisii [36] bolo zrušenie konečného rozhodnutia.

64. V uvedenom rozsudku tak Súdny dvor nerozhodoval o predbežnej povahe napadnutého aktu, ale o tom, že odvolateľka nebola schopná identifikovať vykonávacie rozhodnutie Komisie, ktoré so zreteľom na uskutočnené konanie predstavovalo konečný akt, a to aj s prihliadnutím na to, že sporný e-mail obsahoval informácie o prípustných opravných prostriedkoch a že tieto opravné prostriedky boli podané bez vedomosti o vykonávacom rozhodnutí. [37] V tomto zmysle si tento rozsudok zaslúži osobitnú pozornosť, pretože ilustruje procesné dôsledky, ktoré treba vyvodiť zo znenia a kontextu aktov v prípade neistoty o ich povahe a význame, pokiaľ ide o ich právne účinky. [38] Subsidiárne preto navrhujem Súdnemu dvoru, aby zohľadnil analogické odôvodnenie.

65. Zo všetkých týchto úvah vyvodzujem, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol ako zjavne neprípustnú žalobu o neplatnosť sporného oznámenia podanú odvolateľom z dôvodu, že toto oznámenie nepredstavuje napadnuteľný akt, ktorý možno napadnúť takouto žalobou podľa článku 263 ZFEÚ.

[32] Pozri rozsudok z 5. septembra 2018, Villeneuve/Komisia (T-671/16, EU:T:2018:519, bod 24).

[33] C-635/16 P, ďalej len „rozsudok Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia", EU:C:2018:510.

[34] V bode 66 rozsudku Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia Súdny dvor zdôraznil, „že zo znenia e-mailu zo 17. júla 2015, ako je uvedený v bode 21 tohto rozsudku, vyplýva, že [Výkonná agentúra pre inovácie a siete (INEA)] výslovne *informovala [spoločnosť Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV] o skutočnosti, že jej ‚návrh [nebol] úspešný'*. Je pravda, že INEA spresnila, že *konanie* na prijatie rozhodnutia Komisie týkajúce sa výberu projektov a poskytnutia grantov *ešte prebieha*. Dodala ale, že *‚v málo pravdepodobnom prípade, v ktorom prijatie tohto rozhodnutia povedie k zmenám týkajúcim sa Vášho návrhu, o tom budete osobitne informovaný e-mailom'*. [Táto spoločnosť] však potom v tejto súvislosti nedostala nijaký iný e-mail od agentúry INEA alebo Komisie". Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

[35] Pozri rozsudok Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia (body 31, 34 a 65).

[36] Pozri rozsudok Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia (bod 71).

[37] Pozri rozsudok Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia (body 66 až 70).

[38] Pozri v tejto súvislosti návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia (C-635/16 P, EU:C:2018:28, body 6 a 7). Generálna advokátka spresnila, že odvolateľka podala na Všeobecný súd inú žalobu na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie, ktorej oneskorenosť Komisia namieta.

66. V dôsledku toho navrhujem Súdnemu dvoru, aby rozhodol, že druhý odvolací dôvod je dôvodný, a teda zrušil napadnuté uznesenie bez toho, aby sa vyžadovalo preskúmanie tretieho odvolacieho dôvodu, ktorý je subsidiárny.

67. Ak by sa však Súdny dvor rozhodol zamietnuť tento druhý odvolací dôvod, dokončím svoju analýzu k tomuto poslednému odvolaciemu dôvodu.

C. O treťom odvolacom dôvode založenom na prípustnosti návrhu na zrušenie oznámenia z 8. júla 2019 formulovaného v návrhu na úpravu žaloby a týkajúcom sa nevyhnutnosti prekvalifikovať tento návrh na žalobu

1. Argumentácia účastníkov konania

68. Odvolateľ subsidiárne vyslovuje výhrady voči bodom 62 a 63 napadnutého uznesenia z dôvodu, že v tomto uznesení bol vyhlásený za neprípustný jeho návrh na zrušenie sporného oznámenia formulovaný v jeho návrhu na úpravu žaloby. Tvrdí, že keďže táto žaloba spĺňa podmienky stanovené v článku 76 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu a rešpektuje lehoty, mal Všeobecný súd v súlade so zásadou zachovania právnych aktov prekvalifikovať žalobu a posúdiť ako žalobu tento návrh na úpravu podľa článku 86 tohto rokovacieho poriadku.

69. Odvolateľ spresňuje, že zásada, na ktorú sa odvoláva, je upravená v talianskom práve, uplatňovaná talianskymi súdmi a že sa domnieval, že ju môže využiť, keď podal svoj návrh na úpravu žaloby. Meritórne nepreskúmanie jeho žaloby by mu zabránilo získať ochranu jeho právneho postavenia a tak predstavovalo porušenie jeho práva na obranu.

70. Parlament sa domnieva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že neprípustnosť návrhu na úpravu žaloby bola dôsledkom neprípustnosti návrhu na zrušenie sporného oznámenia. Parlament subsidiárne tvrdí, že iba rozhodnutie prijaté po preskúmaní pripomienok odvolateľa mohlo byť napadnuté žalobou. Dodáva, že žiadne ustanovenie Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ani žiadna všeobecná zásada práva Únie neukladá Všeobecnému súdu povinnosť prekvalifikovať návrh na úpravu žaloby na žalobu a že sa nemožno s úspechom odvolávať na talianske právo, ani na taliansku judikatúru. Tvrdí tiež, že Všeobecnému súdu nemožno vytýkať žiadne porušenie zásady účinnej súdnej ochrany, keďže odvolateľ mohol podať žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu, ktorým boli zamietnuté jeho pripomienky týkajúce sa sporného oznámenia.

2. Posúdenie

71. Keďže na podporu tretieho odvolacieho dôvodu má odvolateľ výhrady voči rozhodnutiu Všeobecného súdu, pretože tento súd mal prekvalifikovať jeho návrh podľa toho, ako by mohol rozhodnúť taliansky súd, navrhujem Súdnemu dvoru, aby rozhodol, že tento dôvod je zjavne nedôvodný.

D. O dôvodoch a právnych tvrdeniach formulovaných v návrhu na zrušenie sporného oznámenia a oznámenia z 8. júla 2019

72. Odvolateľ opakuje dôvody, ktoré uviedol na podporu svojho návrhu na zrušenie sporného oznámenia a oznámenia z 8. júla 2019 z dôvodu, že Všeobecný súd neprijal meritórne rozhodnutie.

73. Parlament tvrdí, že tieto dôvody sú neprípustné, pretože nesmerujú proti napadnutému uzneseniu, a že sú neúčinné, keďže Všeobecný súd nerozhodoval o merite žaloby.

74. Ako vyplýva z návrhov odvolateľa v jeho odvolaní, navrhuje Súdnemu dvoru, aby rozhodol o návrhu na zrušenie sporného oznámenia a oznámenia z 8. júla 2019. Ak totiž Súdny dvor rozhodne o zrušení napadnutého uznesenia, treba si položiť otázku, či môže rozhodnúť vo veci samej.

E. O prvostupňovej žalobe

75. V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ak Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu, môže vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu.

76. V tomto prípade Súdny dvor nie je v tomto štádiu konania schopný meritórne rozhodnúť o žalobe podanej odvolateľ na Všeobecný súd, pretože tento súd rozhodol iba o námietke neprípustnosti vznesenej Parlamentom.

77. Súdny dvor má naopak k dispozícii informácie nevyhnutné na to, aby s konečnou platnosťou rozhodol o tejto námietke neprípustnosti. [39]

78. Navrhujem preto Súdnemu dvoru, aby rozhodol, že uvedená námietka neprípustnosti založená na tom, že sporné oznámenie nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosti, musí byť zamietnutá.

79. V dôsledku toho treba vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby preskúmal žalobu odvolateľa, v ktorej sa navrhuje zrušenie sporného oznámenia.

VII. O trovách

80. Vrátenie veci na Všeobecný súd odôvodňuje, aby sa o trovách odvolacieho konania na Súdnom dvore rozhodlo neskôr.

[39] Pozri rozsudky z 9. júla 2009, 3F/Komisia (C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 98), a z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia, (C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 78). Pozri rovnako rozsudok z 28. februára 2019, Conseil/Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 128).

VIII. Návrh

81. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

– zrušil uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 3. júla 2020, Falqui a Poggiolini/Parlament (T-347/19 a T-348/19, neuverejnené, EU:T:2020:303), v rozsahu, v akom sa týka žaloby, ktorú podal pán Danilo Poggiolini,

– zamietol námietku neprípustnosti žaloby, ktorú podal pán Poggiolini, vznesenú Európskym parlamentom na Všeobecnom súde,

– vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie o návrhoch, ktoré podal pán Poggiolini, na zrušenie oznámenia z 11. apríla 2019 vydaného vedúcim oddelenia pre odmeny a nároky sociálneho zabezpečenia poslancov na generálnom riaditeľstve (GR) Európskeho parlamentu pre financie a týkajúceho sa úpravy výšky dôchodku, ktorý poberá, v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti rozhodnutia Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Úrad predsedu poslaneckej snemovne, Taliansko) č. 14/2018, ku ktorému došlo 1. januára 2019, a

– rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.